

ger en styring af universiteterne med eksternt flertal, og ledelsen skal for fremtiden ansættes. Desuden får ministeren en lang række bemyndigelser og beføjelser. Det er en så væsentlig, principiel ændring, at den efter Det Radikale Venstres mening antaster universiteternes grundlæggende og principielle uafhængighed til at skabe, bruge og dele viden, som Det Radikale Venstre ikke ønsker at medvirke til.

Universiteterne er forskellige og har forskellige historier og kulturer. Det respekteres ikke ved den påtænkte centrale styring. Som et forsøg på et kompromis har Det Radikale Venstre foreslået, at universiteterne får frihed til selv at vælge deres styreform. Denne liberale model har regeringen afvist, hvilket bekræfter Det Radikale Venstres formodning om regeringens motiv for lovforslaget, nemlig en central styring. Det Radikale Venstre ser den tankegang som et beklageligt udtryk for mistillid til, at folkevalgte råd m.m. er i stand til at træffe fornuftige beslutninger i overensstemmelse med universiteternes virke og inden for de rammer, lovgivningen giver universiteterne at arbejde under. Det Radikale Venstre tager afstand fra den tiltagende statsliggørelse, som regeringen gennemfører på centrale områder af samfundet. I stedet burde der gives større frihed og mere ansvar til de mennesker, der har det daglige arbejde med at løfte centrale opgaver for og i samfundet.

Om forskningsfriheden har Det Radikale Venstre noteret sig ministerens svar og forsikringer om, at forskningsfriheden ikke antastes. Det Radikale Venstre vil følge området meget tæt og holde regeringen og flertallet fast på disse forsikringer.

Endelig har Det Radikale Venstre noteret sig svarene på spørgsmål vedrørende de mellemlange videregående uddannelsers og centre for videregående uddannelsers forskningstilknytning og vedrørende professionsbachelorernes muligheder for at opnå bl.a. en mastergrad. Samlet set må svarene forstås således, at der med lovforslaget ikke sker nogle ændringer, der besværliggør de politiske intentioner med lovene vedrørende MVU og CVU. På den baggrund vil Det Radikale Venstre holde undervisningsministeren fast på ansvaret for, at udviklingen i CVU'erne fremmes efter de relevante loves mål og hensigter.

Et fjerde mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet vil stemme for de under nr. 1-4, 8, 10, 11, 13 og 16 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de øvrige ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at erhvervsretning og afdemokratisering er konsekvensen af det lovforslag, som regeringspartierne, Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti vil vedtage. Forligspartierne vil indføre bestyrelser med flertal bestående af folk uden for universiteterne, primært folk fra erhvervslivet, og rektor og andre ledende personer på universiteterne skal i fremtiden ansættes af bestyrelsen i stedet for at vælges af studerende og ansatte, som det sker i dag.

Når universiteterne skal organiseres som private virksomheder, betyder det en voldsom afdemokratisering. I stedet for at ansatte og studerende er med til at træffe beslutninger om universiteternes dagligdag og derved bliver ansvarlige og engagerede i hverdagen, skal magten nu flyttes til udefrakommende erhvervsfolk. Rektor mister den demokratiske legitimitet, der kommer fra et valg, og bliver nu en slags administrerende direktør.

Når universiteterne skal styres af udefrakommende erhvervsfolk, risikerer man, at det bliver snævre erhvervsinteresser, der kommer til at bestemme de uddannelsesmæssige og forskningsmæssige prioriteringer på universiteterne til skade for den brede faglige fundering. Hvis universiteterne i fremtiden uddanner og forsker efter snævre og kortsynede erhvervsinteresser, forudsiger Enhedslisten, at unge, der har taget en uddannelse, ikke har en bred faglig baggrund og ikke kan omstille sig, efterhånden som samfundet ændrer sig.

Forskningsfriheden kommer i alvorlig fare med lovforslaget. Ifølge lovforslaget kan man forske frit – inden for rammerne af den overordnede strategi, som lægges af bestyrelsen. Den erhvervsdominerede bestyrelse vil næppe åbne for forskning ud i det blå – selv om det typisk er helt fri forskning, der historisk har givet de største videnskabelige gennembrud.

Forligspartierne har forelsket sig i en masse fine managementord om nødvendigheden af den stærke og fleksible leder, som skulle være løsningen på alle problemer. Men de kan ikke pege på et eneste eksempel på, at afdemokratisering og topstyring har skabt bedre uddannelser.